

III. 29, 30 Vasištha Rámovi ukazuje, že vše je jediné neomezené Vědomí.

VASIŠTHA pravil: Královna Lílá spolu s bohyní Sarasvatí vystoupaly do nebe, prolétly oblastí Polárky, říší dokonalých mudrců, říšemi, kde sídlí bozi se Stvořitelem Brahmou, dostaly se za oblast zvanou Gólóka, za říši Šivy, za říši praotců i osvícených mudrců. Zde Lílá viděla, jak jsou Slunce a Měsíc daleko pod nimi téměř neviditelné.

SARASVATÍ pravila: Má milá, musíš se dostat ještě dále až na samý vrcholek stvoření. Vše, co jsi viděla, je jen pár částíček, které odtamtud vyvěrají.

Brzy dosáhly tohoto vrcholku, neboť odhodlání těch, kteří mají vědomí čiré a nezkalené, je pevné jako diamant.

Tam Lílá uviděla, že stvoření je obaleno vrstvami vody, ohně, vzduchu a prostoru a za tím vším je čiré Vědomí. Toto nejvyšší neomezené Vědomí je čiré a klidné, bez iluzí, usazené ve vlastní nádheře. Zde Lílá spatřila bezpočet stvořených vesmírů vznášejících se jako částice prachu ve světle. Tím, jak se *džívové* sami promítají do vesmírů, v nichž přebývají, jsou dány tvary a povaha těchto vesmírů. Díky základní podstatě neomezeného Vědomí všechno opakovaně vzniká a silou svých myšlenek se zase vrací do stavu klidu. Je to celé jako spontánní dětská hra.

RÁMA se zeptal: Co lidé rozumí slovy „nad“ a „pod“, jestliže Skutečností je jen to neomezené?

VASIŠTHA odvětil: Ó Rámo, když mravenec přelézá kulatý kámen, je „dole“ to, co je pod jeho nohama, a „nahore“ to, co je nad jeho zády. Podobně o těchto směrech mluví lidé.

Z bezpočtu vzniklých vesmírů jsou v některých pouze rostliny, jinde vládnu Brahjá, Višnu, Rudra či další bohové a někde není nic. V některých je jen oceán, jinde jsou skály, některé obývají pouze červi a převládá tam temnota, jiné jsou ozářeny jasným světlem a sídlí v nich bohové. Některé vypadají, že směřují k rozpuštění, jiné budí dojem, že letí prostorem a brzy skončí úplným zničením. Protože Vědomí existuje všude a po všechny časy, pokračuje na všech místech a ve všech dobách tvoření i zánik vesmírů. To vše drží pospolu tajemnou všudypřítomnou silou. Ó Rámo, všechno existuje v jediném neomezeném Vědomí, všechno z tohoto Vědomí vzniká a samo Vědomí je vším, co je.